

ИЗТОКЪ

Редакторъ: П. Димитровъ

Стопанинъ: Г. Кебеджиевъ

Брой 12 лв.

Седмичникъ за стопански, общественъ и културенъ животъ

Редактира комитетъ

ДЕМОКРАЦИЯ И ДИКТАТУРА

Всѣки народъ заслужава управлението си.

Демокрацията и диктатурата сж дветѣ системи на управление, които си дадоха решително сражение следъ Общоевропейската война. Сж щината на демокрацията се свежда къмъ почти неограниченото участие на народа въ управлението, а на диктатурата—къмъ събиране на управителнитѣ функции въ ржцетъ на единъ самовластенъ водачъ.

Едно културно общество, което цени свободата, достоинството си, не може да бжде освенъ на страната на демокрацията. И все, пакъ сравнително по-чиста форма на демократическо управление, въ последно време, се запази само въ Франция и Англия. Едни отъ най-културнитѣ народи: Германския, италианския, руския и полския възприеха втората форма на управление—диктатурата. По тѣхнитѣ стѣпки трѣгнаха турцитѣ и югославнитѣ, а въ най-нови дни и гърцитѣ. Народитѣ сами ограничаватъ правата си. И ние се питаме: на какво се дължи тоя парадоксъ? По наше мнение—на две основни причини:

1. на безсилието на централната властъ, при демократичната форма на управление, да се справя бърже съ неот-

ложнитѣ нужди на народитѣ поради бюрократизъмъ и тежкия апаратъ, съ който се оперира;

2. на фактическото несъответствие между думитѣ и дѣлата на управляющитѣ срѣди. Народътъ предпочита праволинейността. Той не може дълго да понаса състоянието на „илюзия, че управлява“.

Демократичната форма на управление може да се запази въ своя чистъ видъ само у ония народи, които иматъ демократични традиции, политическа култура и кждето случайни хора не достигатъ до високо отговорни държавни постове. Случайниятъ управникъ е най-големиятъ врагъ на гражданската свобода и е въ състояние отъ хубавитѣ принципи на демокрацията да изгради: насилие, тероръ, да опорочи избори, да отнеме свободата на словото и печата, да подложи на изуитски изпитания народната съвестъ и търпение. Тоя „демократизъмъ“ ние наричаме лъжедемократизъмъ.

Затова, ние предпочитаме явната, открита диктатура, предъ лъжедемократизма.

Петъръ Димитровъ

Професоръ Д. Табаковъ

Здрави начала или противоречия

Направляваната държавна економика е известна отъ преди столѣтия.

Още презъ 1791 г. конвентътъ въ Франция опредѣли ценитѣ на хлѣба и месото. Съ другъ законъ, е било възложено на комисия да храни народа. Действието на държавната комисия е било разрушително. Тя е загинала заедно съ тѣи скъпнитѣ закони за нея. Следъ нейниятъ печаленъ залѣзъ пазарътъ се наводнява съ храни и месо.

При московскитѣ походы Наполеонъ даде наредби за хрѣба, които приличатъ на днешнитѣ. Той призна безсилието на мѣркитѣ срещу силата на нѣщата. По начало държавата трѣбва да бжде бдителъ при разпредѣлението на благата. И никога тоя нейно право не е оспорвано.

Но тежко е на държавата—търговецъ да бжде съвмѣстно управителъ и бдителъ. Отъ друга страна, социална справедливостъ нѣма, когато държавата опредѣля съ закони ценитѣ и печалбитѣ. Наистина, нѣкои съсловия иматъ облаги за смѣтка на други.

Известно е, че държавата—търговецъ отваря свободно вратата за краджи, небрежности, щети и тежко действие.

Нарушенията се установяватъ мжно, винаги кжно, струватъ скъпо и за смѣтка на народа. Тѣзи, които вмѣкватъ държавата въ търговия и обръщане на затворитѣ въ индустриални заводи сж смъртни врагове на

еснафа. Отнемането на свободното творчество на личността ни води къмъ потисничество. Подчертаваме, че безъ облози държавата не може да сжществува. Обаче, при обложната система не бива да се приема, че доходитѣ на народа са неизчерпаеми. И до сега желаното единство и стройност при тежеститѣ не е постигнато. Финансовиятъ натискъ може да бжде пагубенъ и за дветѣ страни. Историческата отговорностъ ще падне върху тѣзи, които не искатъ да бждатъ умѣрени.

Голѣмитѣ облози сж били винаги лоши предвестници за управленията на народитѣ. Само въ криза, като сегашната, се обрисова добре печалното положение, въ което е поставена нацията по силата на безогледнитѣ крайности.

Въ такъвъ случай настѣпва разтление или обновление. Възходътъ налага справка съ началата, върху които е изградена политическата организация. Великитѣ държавници сж имали винаги успѣхъ въ областта на финансовата, вътрешна и външна политики. Сполукитѣ имъ се криятъ въ предвидливостъ и справедливостъ.

Въ мжчнитѣ дни водачитѣ прибѣгватъ до разумни мѣрки, които обединяватъ души-тѣ и ги ободряватъ.

Ако тоя не стане, идватъ изненади и неочаквани сътресения, които внасятъ недоумение. Така се разрушава еко-

номическото, социално, политическо и духовно единство на народа. Не трѣбва да се върши нищо, което събаря издъно тоя скъпъ идеалъ на народа.

Належаща е една промѣна въ системата и нравитѣ, за да изчезнатъ противоречията.

Напримѣръ, държавата, щедра въ срѣдствата да обезпечи бждаще поколѣние съ всички ценни качества, обложи съ данъкъ радостта на младитѣ—скитѣ!

Още по-големо противоречие иде отъ монопола на хранитѣ. Наистина, предимно градското население плаща годишно 600 милиона лева данъкъ върху насжщия. По тоя въпросъ сж изнесени потресающа несправедливости. Тѣ поставятъ въ изумление тѣзи, които не знаятъ какво струва на еснафа тоя данъчно бреме. Въ замѣна на тѣзи милиони се устроятъ безплатни трапезарии за децата на тѣзи, които плащатъ тоя хималайски данъкъ. Трапезариитѣ харчатъ въ цѣлото царство 20 милиона. Не е ли по-добре родителитѣ да не плащатъ тоя неоправданъ данъкъ съ сжщитѣ срѣдства сами да даватъ издрѣжка на децата си? Въ такъвъ случай ще настѣпи облекчение за изпълненъ бащинъ и майчинъ дългъ.

Презъ епохата на възраждането се осъждаше търговията съ насжщия.

Противнитѣ доводи ще бждатъ разгледани допълнително.

Б. Р. По въпроса за монопола на хранитѣ редакцията не сподѣля мислитѣ на нашия уважаемъ сътрудникъ—г. проф. Табаковъ.

ИНТЕРВЮ

съ началника на горитѣ инж. Загоровъ

Младъ, енергиченъ човѣкъ, винаги внимателенъ и приветливъ, съ искрена готовностъ да послужи. Той е чуждъ на надменния и намусенъ бюрократъ. Непренудената усмивка по лицето му те предразполага винаги да кажешъ свободно онова, което те интересува.

— Какъ гледате, г-нъ Началникъ, на новооткритото реверно лесничейство въ Чуменския балканъ?

— Безспорно то ще има най-големо значение за гр. Сливенъ и околното горско население. Тѣкмо, за да се подпомогне тоя край се, открива експлоатацията на тия гори.

— Мислите ли да продължите започнатата тамъ работа?

— Да! Не само ще продължимъ, но ще ги засилимъ, за да се започне, по възможностъ, по-скоро експлоатацията на тия гори. Нѣщо повече, ние правимъ много по-големи жертви за тоя край, отколкото за други горски обекти.

— А какво се работи въ настояща моментъ?

— Нашата главна задача сега е да направимъ горитѣ достѣпни за експлоатация. За тая целъ сж отпуснати до сега 300,000 лв. за горски пѣтища, а сж необходими 700,000 лв., които ще бждатъ намѣрени. Прекарването на тия пѣтища

Безполезни сж хората, които се учатъ да вършатъ точно това, което е било извършено преди; хора, които никога не могатъ да разбератъ, че днесъ е новъ день.

Ние желаемъ хора съ нови схващания, съ нови действия, които могатъ да отворятъ очитѣ малко по-широко, именно, въ обмисляне благото на обществията и които могатъ да действуватъ въ интереса на цивилизацията; хора на еластичността, хора на моралния разумъ, които могатъ да живѣятъ въ момента и взематъ крачка напредъ.

Емерсонъ

Проектъ за паметникъ на Хаджи Димитъръ, представенъ за първия конкурсъ отъ скулптора Франгешъ—хърватинъ. Интересно е да се знае, че въ първия конкурсъ за паметника сж взели участие много видни скулптори отъ чужбина, между които и Ив. Мештровичъ—директоръ на Загребската художествена академия, когото критиката днесъ сочи за най-големия скулпторъ на свѣта.

не само създава временно работа на тоя население, но, което е по важното, ще направи възможно пълното използване на дървесната маса, която ще бжде преобърната въ строителни материали, минни подпори, щайги за плодове и зеленчуци, траверси, бѣчварски дѣги, амбалажни материали, дървени вжглища, дърва за огрѣвъ и пр.

Министерството е решило да използва най-интензивно дървесната маса отъ тия гори, отъ една страна да се оползотворятъ горитѣ на ревира, отъ друга страна да се създаде поминъкъ и работа населението отъ гр. Сливенъ и околнитѣ села.

— Самото лесничейство започна ли да се обзавежда?

— Сега строимъ красива сграда за нуждитѣ на лесничейството въ Бѣла паланка. Всички книжа и планове сж утвърдени и кредититѣ се отпускатъ по ситуации.

Началикътъ на горитѣ—г. инженеръ Загоровъ—споменава, че проучва въпроса и възможноститѣ за една по специална индустрия въ тоя балканъ, но докато не се постигне нѣщо конкретно, не желае да говори по тоя въпросъ.

Той не пропусна случая да искаже доброто впечатление, което му прави списването на нашия вестникъ и голѣмия интересъ, съ който той го следи. Отпрати поздравъ на всички приятели около Изтокъ, а чрезъ него и на всички наши съграждани.

Мария Ю. Петрова
аптекарь
не приема

Г-ца Мара П. Чаушева
не приема на именния си день

Н. Селимински—инженеръ

ПѢТНИТѢ СЪОБЩЕНИЯ ЗА СЛИВЕНЪ

Съобщенията сж необходимо условие за стопанско и търговско развитие на селищата. Тѣ сж еднакво нуждни както за производството—за доставяне сурови материали, тѣй и за обмѣната на производенията му, свързвайки производителнитѣ селища съ потребителнитѣ тържищни срѣдища. Колкото тѣ сж по-добри, по-прѣки, толкова по-напредналъ е живота въ селищата, които свързватъ.

Сливенъ отъ край време, е производително, потребително и търговско срѣдище, Тукъ сж ставали и ставатъ и днесъ чести панаири, до 3 въ годината. Днесъ, при съвременнитѣ по-усилени и по-сложни условия на живота, съобщенията, които свързватъ Сливенъ съ съседнитѣ му градове и села и чрезъ тѣхъ съ по-отдалеченитѣ мѣста въ страната, трѣбва да бждатъ толкова повече достатѣчни по количество и годни по качество, за да го обслужватъ въ всѣко отношение стопанско, търговско, туристко и културно.

Сливенъ е вжзелъ на следнитѣ държавни шосета, водящи прѣко къмъ: 1) Стралджа, Карнобатъ, Айтосъ, Бургазъ; 2) Ямболъ—Елхово; 3) Керменъ; 4) Нова Загора—Ст. Загора; 5) Твърдица, Джобово, Казанлъкъ; 6) Стара рѣка—Елена—Търново и 7) Ичера, Граденъ, Котелъ, Търговище. Сжщо и на следнитѣ желѣзни пѣтища водящи къмъ: 1) Зимница, Стралджа, Карнобатъ, Айтосъ, Бургазъ; 2) Ямболъ, Елхово, презъ Зимница; 3) Керменъ, Нова Загора, Стара Загора, презъ Зимница и Ямболъ и 4) Джобово—Казанлъкъ.

Първитѣ (шосе и ж. пѣтъ) свързватъ гр. Сливенъ прѣко съ морето—пристанището Бургазъ; вторитѣ и третитѣ съ Тракия, южната частъ на страната, шосетата прѣко, а ж. пѣтъ непрѣко. 4-то шосе го свързва прѣко, 5-то шосе и ж. пѣтъ го свързватъ прѣко съ срѣдината на страната. 6-то и 7-то шосета: прѣко презъ Ст. планина съ Северна България

Чрезъ тия пѣтища, шосета и желѣзници Сливенъ се свързва прѣко и непрѣко съ мрежата на държавнитѣ шосета и желѣзници въ страната. Тѣ сж съществувашитѣ главни пѣтища за стопанско-културното му обслужване. Днесъ може да желаемъ подобрието и подържането имъ въ исправностъ, особено частта отъ шосето за Нова Загора отъ 12.5 км. до Минералнитѣ бани, Тамъ трѣбва да бждатъ засадени хубави дървета, отъ дветѣ страни още тая година.

Пѣтътъ Ст. рѣка—Елена трѣбва да се довърши и на-
(Следва на 2 ст.)

ПЪТНИТЕ СЪОБЩЕНИЯ ЗА СЛИВЕНЪ

прави пълно шосе с нуждната настилка, утоци, укрепни зидове, мостови и пр. Той е важна артерия за Сливенъ, която го съединява най-пръко през Балкана с Северна България и въ която ще вхождат множество планински пътища, необходими за експлоатация на горитъ. На първо мѣсто пътятъ за Чумерненското лесничество, а така също и за самитъ мини тамъ. Той трѣбва също да бѣде хубаво шосе, макаръ съ 3 м. настилка — 5 м. широко най-малко. Какъ съ такива шосета ще трѣбва да се свържатъ и главното шосе Ст. рѣка — Елена и селата Бѣла, Градско, Бѣла паланка, Боровъ долъ, Желтъ брѣгъ и др., както и самитъ села помежду си.

Шосето Сливенъ—Ичера—Градецъ—Котелъ също се нуждаятъ отъ поправки. Въ него трѣбва да вхождатъ коларски пътища, подобрени въ тѣсни макаръ шосета (до 5 м. съ 3 м. настилка) отъ Нейково — Ичера, Нейково — Градецъ, Катуница—Градецъ, Жеравна—Градецъ, Раково—Нейково и Жеравна—Градецъ, така също и до с. Сотиря.

Въобщо желателно е всички околни балкански села да бѣдатъ свързани прѣко помежду си и съ града чрезъ добри коларски пътища — шосета. Та съ тѣхъ да се свържатъ и другитъ туристични пътеки и лѣтовищни пътища, като разклонения.

Като по-главни лѣтовищни пътища още следва да се направятъ пътя за Абланово, презъ Селището, отъ гдето да се отклони пътъ презъ „Черештата“ и Черния пжнь за с. Раково и пътя по Монастирската рѣка, презъ аязмото Св. Тодоръ и развалинитъ на манастиря Св. Спасъ, за Равна рѣка, за Кушъ бунаръ и пр.

За да се проектува тая мрежа отъ по-главни лѣтовищни пътища и туристични пътеки изъ живописния Сливенски Балканъ необходимо е да се изработи единъ планъ върху една по-подробна снимка—карта въ мѣрка 1:10000, като се допълни и поправи картата 1:40000 на географския институтъ.

За подобрене ж-пътнитъ съобщение между София и Сливенъ, трѣбва да се настоява за по-скорошното довършване на прѣкия ж. пътъ София — Карлово — Казанлъкъ, срѣдищенъ такъвъ за цѣлата страна, който ще съединява столицата съ морето, та цѣлия трафикъ отъ западъ къмъ изтокъ да се насочи презъ Сливенъ.

Въ връзка съ подобрене и попълнение на ж. п. мрежа, за по-рационална стопанска експлоатация на цѣлата страна, Сливенъ трѣбва да настоява и за прѣкия ж. пътъ къмъ морето Сливенъ—Градецъ—Джбравна—Варна по долината на р. Камчия. Така ще се разшири неговия стопански хинтерландъ. Този ж. пътъ се налага отъ общи държавни нужди и полза и е отъ голѣмо и всестранно значение, както и за населението по порѣчието на дветъ Камчии, така и за това на Сливенъ и Варна.

Така също е важно за Сливенъ, както и за цѣлата страна ж. пътъ Сливенъ — Градецъ — Котелъ — Търговище къмъ Русе, гдето рано-късно ще се построи мостъ на Дунава, който ще бѣде най-пръкото съобщение между Сръдна Европа—Цариградъ—Босфора, на който също ще се построи мостъ за М. Азия. (Гл. статията ми въ списание БИИД, бр. 7, 1932 год.)

Така свързанъ Сливенъ по всички посоки ще стане възелъ на главни пътища, шосета и желѣзници, прерѣзвайки България отъ западъ къмъ изтокъ и отъ северъ къмъ югъ. Естествено отъ това ще спечели цѣлата страна и въ особеностъ гр. Сливенъ въ всѣко отношение — стопанско, търговско и културно.

Най-накрай, трѣбва да се добави, че за всички тия пътища съществуващи и тия, които ще се построятъ въ бъдеще и които трѣбва да бѣдатъ непрестанна мечта за осъществяване, трѣбва да се създаде удобенъ прѣкъ и лесенъ достъпъ въ самия градъ, въ който ще водятъ. Налага се щото тѣ да се съединятъ съ тържища и срѣдища най-целесъобразно, рационално съобщение съ градския планъ, чието изменение се налага и по други благоустройствени причини. Желателно е това да стане въ най-скоро време, докато не сж още застроени сгради и предприети благоустройствени работи.

Че всички тия пътища, шосета, желѣзници и пътеки ще способствуватъ за стопанското и търговско преуспяване на Сливенъ — това е безспорно.

Инж. Н. Селимински

Н. Бербаговъ

Прекрасното въ Синитъ камъни

по случай 25 год. отъ основаването на Ю. Т. С.

Ето ни въ ранно утро на новоустреникъмъ планината. Ето ни предъ Синитъ камъни — възправени въ цѣлото си неизразимо величие и ние трѣпнемъ предъ тѣхъ, като предъ прага на велики тайни. Въ този чуденъ трепетъ живѣе, може би, забравения споменъ за онѣзи далечни времена, когато хората растѣли въ планинитъ и горитъ като стройни дървеса, а мислитъ имъ били чисти и благоуханни, като полскиятъ цвѣтъ. Може би — това е трепетъ на душата, изправена предъ чудото на красотата. Но посипанитъ съ златенъ прахъ върхове привличатъ нашия духъ и следъ лека закуска, и отпочинали се вече, поемваме нагоре. Пътеката води по скалитъ — стрѣмна е, но живописна. На единъ завой слънцето ни огрѣва, спираме се

Зл. Злетевъ — лесовѣдъ

Възможности за стопанско повдигане на Сливенския край

Тѣ се криятъ въ разумната и енергична деятелностъ на стопанскитъ дейци — агрономи, лесовѣди и ветеринари, свързани и зависими единъ отъ другъ въ своята работа, на тѣхъ сливенския край възлага надежди да го съживи стопански, да създадатъ поминъкъ на населението, което изнемогва и да оживятъ пазаря съ неговитъ произведения.

Този въпросъ, който е най-актуеленъ, който не престава да вълнува всѣки българинъ, който милѣе за историческия и славенъ Сливенски край, трѣбва часъ по-скоро да се разреши и то, като се потърсятъ възможности за *увеличаване доходността отъ земледѣлското, скотовѣдното и горското стопанства.*

За постигане на тая целъ нужно е въ всѣка община, даже и въ свѣко населено мѣсто, да се образуватъ *стопански комитети*, въ които ръководно мѣсто ще взематъ съответнитъ специалисти — агрономи, лесовѣди или ветеринарни лѣкари. Работата на тѣзи комитети ще се състои не само въ проучване на повдигнатитъ и належачи за разрешение стопански въпроси, но и въ организиране на работитъ и пропаганда между населението за изпълнение на специално изработения планъ за стопанското повдигане на съответното населено мѣсто.

Мѣрките, които трѣбва да се взематъ за стопанското подобрене на население въ сливенско, ще зависятъ отъ почвенитъ, климатически и естествено-исторически условия на дадено мѣсто, а също и отъ желанието на населението да приложи на дѣло даденитъ наставления отъ компетентнитъ лица.

Сега, ние ще дадемъ бѣгло само указания, какво може да се направи, при съществуващитъ условия, за увеличаване на доходитъ отъ горското стопанство?

Въпросътъ за увеличаване доходността отъ горското стопанство, специално за Сливенския край, ще намѣри своето разрешение само въ правилното и разумно стопанисване на горитъ и произвеждане на по-ценни сортименти, които се търсятъ на пазаря.

Трѣбва да се разбере добре, че лесовѣда не трѣбва да е само пазител и стопанинъ

на горитъ, но отъ него се изисква да има и търговски познания, да следи пазаря на гдрскитъ продукти и да произведе онава, което се ценятъ и което намира пласиментъ.

До сега отъ държ. и общ. гори въ Сливенско се предлагатъ на пазаря само дърва за огрѣвъ и като изключение се изготвятъ: минни подпори, танки (за мѣстнитъ камено-вжглени мини), греди и дѣсни (бичени или дѣлани). Въ това се крие и причината за слабитъ приходи отъ горското стопанство, защото почти цѣлия етапъ отъ горитъ се използва само като дърва за горене. Дървата за огрѣвъ, трѣбва да се приготвятъ отъ негодната дървесина за всѣкаква строителна целъ.

Строителната дървесина, трѣбва да се използва най-рентабилно и отъ нея да се изработватъ разнообразни и ценни сортименти, а не както е имало случаи, всичко се прави за дърва. Това е било така, защото населението не умѣе да изработва друго, разбира се, че никой до сега не му е посочилъ какво трѣбва да се изработи отъ буквата дървесина.

Трѣбва да се започне, да се изработватъ следнитъ сортименти: *траверси, найлати*, морски лопати, различни цепени материали: лубови за сита, крини; об. дървени лопати, станове, отъ отпадѣцитъ и парчета дѣски — щайги за грозде, греди, минни подпори, стругарски издѣлия, разни дѣски и пр. както това се прави въ Тръвненско, Габровско, Тетевенско и др. За изработването на тѣзи сортименти има добри условия въ горитъ на Чумерненското реверно лесничество, Бѣленското общ. лесничество

Сливен. държ. гори и др.

Отъ повреденитъ дървета, изкривенитъ, крѣшнитъ и пр. (негоднитъ за строителни цели) да се приготвятъ дървени вжглища и то въ така нареченитъ *лежачи — македонски жилици*, въ които се овжглюватъ наведнажъ по 10—20 м. дърва. Да се изостави тоя първобитенъ начинъ на увжглюване — въ малки турски жижни, кждето се губи време за насичане на дървата на дребни парчета и съ които се увжглюватъ отъ една жижна по 2—3 м. дърва или се добива 200—300 кгр. вжглища, когато при една македонска (лежача) жижна почта за същото време на увжглюване ще добиете отъ 10—20 м. дърва 1000—2000 кгр. вжглища.

Другъ належачъ въпросъ за разрешаване, който е въ връзка съ подобрене на горското население, е да се иска незабавно опредѣлянето обекта на горското стопанство. При опредѣляне обекта на горското стопанство и съ окръглюването и ограничаването на горитъ голѣма частъ отъ горската площъ ще се изключи и представи на разположение на съответната община, ако горитъ сж общински, или на дирекцията на труд. земледѣлски дружества, ако горитъ сж държавни. Освободенитъ и изключени горски площи, въ последствие, могатъ да се използватъ като земледѣлска площъ за засѣване на земледѣлски култури, а отъ това, населението ще има голѣма полза.

И най-сетне, трѣбва да се използва правото, което дава сега действующия законъ за горитъ чл. 29 — известни площи отъ маладоходнитъ ниско-стъблени гори, на подходящи мѣста, да се превърнатъ въ *овощни градини*. Да се насърчи и подпомогне овощарството, което е единно отъ най-доходнитъ наши стопански отрасли и за което въ Сливенско има добри условия.

Преди години до Голѣмия мостъ бѣше построенъ единъ нуждникъ, за който общината похарчи 200,000 лв. Въ последствие се разбира, че мѣстото на тоя нуждникъ не е тамъ и сжщия бѣше съборенъ. 200,000 лв. иззети отъ джоба на бѣдния сливенски данакоплатецъ отидоха „на вѣтъра“.

Сега общинската управа е решила да построи единъ *салашъ* (покритъ пазаръ) на мѣстото кждето бившето постоянно присѣствие бѣше решено да построи хали. Целта е прозрачна — да се ангажира това най-добро за хали мѣсто и по тоя начинъ, съ хитростъ, да се ликвидира единъ споръ.

За салаша ще се похарчатъ 300,000 лева. Общинската управа трѣбва да внимава да не се повтори случая съ нуждника. Ние предупреждаваме!

да му се полюбуваме и да си отдѣхнемъ малко, на и мѣстото е тѣй хубаво. Всички съзерцаватъ въ нѣмъ възторгъ картинитъ, които се разкриватъ предъ очитъ ни. Душата е обхваната отъ съзерцаването на най-силната форма отъ прекрасното — възвишеното, което още наричаме величествено, грандиозно.

Но кои собствено обекти считаме възвишени отъ естествена гледна точка? Това сж предмети или явления, които се натрапватъ на нашето съзнание съ своитъ необикновени размѣри или сила и които все пакъ ние можемъ да обхваемъ въ нашия духъ и въ известна смисълъ да имъ се противопоставимъ. Величествена ни се вижда планината, защото ние чувствуваме себе жалки пращинки и сжщевременно, бидейки безкрайно малки можемъ да обхваемъ въ съзнанието си нейнитъ колосални размѣри и да си дадемъ смѣтка за тѣхъ. Именно въ съзнанието на последното се крие тайната на

понятието за величественото, иначе планината щѣше да поражда страхъ, да смазва безпомощно духа ни — и следъ да изчезва спокойното отнасяне къмъ нѣщата. Страхливиятъ не може да се възхищава отъ хубостта на величественото въ гледката отъ високия върхъ, дълбокитъ пропасти, бурята въ планината, разигралата се морска стихия.

Синитъ камъни, понеже не сж единъ цѣлостенъ масивъ, по който околото би се плъзнало свободно, а представятъ отдѣлни колоси, то съпоставеното между тѣхъ и насъ често ни се налага и следъ ние често изживяваме величественото въ тѣхъ. Спуснете се по дола, по който тече водата отъ равна рѣка и вдигнете очи нагоре или хвърлете погледъ на западъ отъ нѣкой завой по пътя къмъ Чаталка или минете подъ баритъ, качете се на Гребенитъ, Кутелка и вие непременно ще почувствуватъ наслада въ съзерцаването на тѣзи грамадни блокове. Очитъ блестятъ,

гърдитъ леко се повдигатъ, сякашъ тѣзи мощни скали ви вдъхватъ сила, и сжщевременно тѣй тихо, свѣтло става въ душата ви отъ мълчаливата невъзможностъ на тѣзи гиганти предъ „нашия пулъ шумъ“, крѣсци безплодни, дребнавости, лицемѣрства и лъжи“.

Пакъ на сжщата особеностъ на нашитъ Сини камъни т. е. на тѣхната силно различена вариета, се дължи обстоятелството, че тѣ сж богати съ извънредно много и разнообразни гледки. Тѣхъ нѣма защо да търсите, тѣ сж навсѣкжде около васъ. Презъ който и пътъ да минете, който и да е вашия обектъ — планината ви предлага чудно хубави изгледи. Остритъ планински склонове сж преплетени въ такива чудни линии, такава сложна и капризна е тѣхната архитектура, че можете съ часове да стоите на нѣкоя скала и да откривате все-нови и нови прелести около себе си. И когато привечеръ трѣгнете за прашния градъ, то при всѣки завой

Нашият отговор

на г. арх. Боянъ Стояновъ

По поводъ писаното въ бр. 84 въ вестника ни подъ заглавие „Една ситуация“, Инспекторътъ отъ Мин. на О. С. П. и Бл. и члена отъ анкетната комисия арх. Боянъ Стояновъ, изпрати до редакцията обширно изложение, което щеше да бжде помѣстено въ вестника ни, ако авторътъ не бѣ изпратилъ сжщото изложение подъ „грѣмкото“ заглавие „Заблужденията на в. „Изтокъ“, за печатане и въ другия мѣстенъ вестникъ.

Изложението съдържа категоричното признание на застъпването отъ бележката на арх. Боянъ Стояновъ, че презъ време на произвежданата отъ него анкета, подъ предлогъ, че общината „нѣмала време и възможностъ“ да провери ситуацията по постройката на общинския домъ, той е предложилъ на кмета—арх. Г. Козаровъ, ситуацията да се изпрати за проверка въ Министерството на О. С. П. и Бл. и това при изричното постановление въ поемнитъ условия, че ситуацията се проверява въ общината и утвърждава отъ кмета и деликатното положение, че предприемачъ по постройката на общинския домъ е г. арх. Райчо Ганевъ, нашъ съгражданинъ.

Понеже изложението на г. Стояновъ, цѣли „възстановяването на истината“, както самъ той се изразява, то за възстановяване на сжщата тази истина, ще си позволимъ да допълнимъ следнитъ важни празници въ изложението:

Предприетието по постройката на общинския домъ въ града ни, е окончателно свършено и прието привременно още презъ 1931 год. Оттогава до сега, въпрѣки сроковетъ за бърза ликвидация, предписани отъ Мин. на О. С. П. и Бл., многото писма и покани отъ страна на Слив. община къмъ предприемача и ръководителитъ на предприетието, редовна окончателна ситуация, по която да може да се ликвидира предприетието не е представена. Предприемачътъ сполучилъ, чрезъ привременни ситуации, при слабъ контролъ, да надвземе суми на около 800,000 лв. и съгласно едно неоправдано сѣ нищо и недопустимо решение на тогавашния общински съветъ—да освободи частъ отъ гаранцията на около 345,000 лева. Той протака работитъ, въпрѣки интереса и настояването отъ страна на общината, която иска

бързата ликвидация, понеже търси голѣми суми отъ предприемача. Мин. на О. С. П. и Бл., което по дългъ и по право, трѣбва да се намѣсва при подобни случаи, години наредъ не прави това. Не търси отговорни ни предприемача, ни ръководителитъ, не иска прилагане на срокове, не налага санкции. Чакъ, когато прословутата ситуация по това объркано предприетието идва презъ мартъ тази година въ рѣцетъ на постоянното присѣствие сѣ кметъ арх. Г. Козаровъ и градския арх. Д. Кавалджиевъ — тогава Мин. на О. С. П. и Бл. се намѣси, по своеобразенъ начинъ и при деликатни обстоятелства: иска се свѣтквична, набързо направена проверка или такава, която да направи самото Мин. на О. С. П. и Благоустройството.

Но понеже анкетата цѣлѣше, сѣ нищо неоправданото и бързо уволнение на градския архитектъ Д. Кавалджиевъ, г-нъ Боянъ Стояновъ, въ изложението си, надълго и на широко, описва вървежа на проверката на ситуацията презъ времето на кмета Козаровъ, като е забравилъ изглежда най-важитъ моменти и факти отъ тази драматична анкета.

Така, той пише, че ситуацията е постъпила на 6 мартъ тази година, резюмирана сжщия денъ отъ кмета до техническото отдѣление, но въ последното постъпило едва на 20 априлъ с. година. Г-нъ Боянъ Стояновъ, желяйки да запази н-ка на службата инж. Трошановъ, е забравилъ да спомене, че това забавяне е станало *изключително по вината на инж. Трошановъ*, че по този поводъ кмета Козаровъ е наказалъ инж. Трошановъ, че по сжщия случай е *имало анкета отъ г-нъ областния директоръ, който сжщо потвърждава виновността на инж. Трошановъ*.

Но нали не винаги е необходимо да се изтъква истината. По натагъкъ анкетата констатира(а?), че арх. Кавалджиевъ не е работилъ нищо по ситуацията. Изглежда, че анкетната комисия не е искала и тука да „възстанови истината“. Арх. Кавалджиевъ притежава документи, които категорично установявамъ, че той е работилъ най-усърдно и съвестно върху това объркано предприетието и още по объркана ситуация, Независимо отъ това, въ общината има докладъ

по ликвидацията на предприетието вх. № 10614 отъ 23 юний т. год. придружено сѣ сравнителни и пояснителни таблици, направенъ отъ арх. Кавалджиевъ, съвмѣстно сѣ ас. инж. Станчевъ и подписани отъ двамата.

Г-нъ Боянъ Стояновъ е забравилъ сжщо да спомене, че предложението за вземане ситуацията отъ общината въ Мин. на О. С. П. и бл., е направилъ и предъ пом. кмета г-нъ Кебеджиевъ, а сжщо това е споменалъ и предъ градския архитектъ Д. Кавалджиевъ. Когато последниятъ е изтъкналъ, че това не може да стане, понеже договора не го позволява, г-нъ Боянъ Стояновъ, е изисквалъ оригиналния договоръ и го е проучвалъ доста дълго време, за да търси начинъ, по който ситуацията да може да се „изземе“ отъ общината.

Не мисли ли г-нъ Боянъ Стояновъ, че всичко това говори най-добре кой изхожда отъ свои лични цели? Редакторитъ на „Изтокъ“ не сж чиновници и затова могатъ по-добре да служатъ на истината. *Vérité au delà des Pyrénées. erreur en deçà! (Pascal Blaise).*

ОБЯСНИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

По строежътъ на станцията „Чуката“

Въ редакцията се получи писмо отъ г. Мих. Димитровъ, учителъ, който обяснява, че е билъ касиеръ на комитетата и че е авансиралъ суми по сжщия строежъ на г. Ал. Антоновъ, а не на г. Б. Воденичаровъ.

Въ нашата бележка името на г. Воденичаровъ се отбелязваше не въ връзка сѣ изразходванитъ суми по строежа, а въ връзка сѣ продоволствието на лѣговището сѣ хранителни продукти. Следъ, трѣбва да се усни какъ сж изразходвали тия суми за продуктитъ, какви оправдателни документи сж дадени и къде се намиратъ сжщитъ.

Чакаме г-нъ кмета да вземе инициатива за ревизиране на разходитъ, за да не остане впечатлението, че се замедлява очакваното освѣтление на гражданството.

За хладилницитъ

Никога и никжде не сме писали, че ще се строятъ хали безъ хладилникъ. За непросвѣтенитъ въ въпроса, обаче, сме дължни пакъ да припомнимъ онова, което не веднажъ сме казвали:

Трѣбва да се направи разлика между универсаленъ хладилникъ и камеренъ хладилникъ. Ние казваме, че при халитъ не трѣбва да се строи универсаленъ хладилникъ, който ще струва 2—3 милиона лева, а независимо отъ това такъвъ е предвидено да се построи при кланицата. Пакъ припомнимъ, че не става въпросъ и за подземенъ хладилникъ, а за надземенъ хладилникъ — възприетъ вече въ культурнитъ страни, споредъ компетентното мнение на г. д-ръ Мирчо Йордановъ.

Всичко друго, което ни се приписва е казано или отъ невежество или отъ недобросъвестни хора.

на пжтя ще се обръщате — да хвърляте сетенъ погледъ — сега очаквате да видите горе на скалитъ, огрѣни отъ лунната свѣтлина, нѣкоя Лорелей.

Освенъ възвишеното, ние срещаме въ планината и другата форма на прекрасното — именно — прекрасното въ тѣсния смисълъ на думата. Прекрасно въ общия смисълъ на думата означава цѣлата област на естетично действителното т. е. свѣта на изкуството и хубавото въ природата, а въ тѣсния смисълъ на думата наричаме прекрасни предметитъ, когато тѣхния животъ се проявява въ такава форма, която улеснява акта на възприемането (свободно възвишаващата се въ висинитъ стройна тополя, горделивия галопъ на коня, но не и неправилно разклоненъ дѣбъ или тромовото движение на мечката) или когато сжществува единство между частитъ (лъвътъ е прекрасенъ заради съразмѣрността въ частитъ на тѣлото, но не и свинята — не-

естествена дебелина, липса на шия, низки крака и пр.) или най-после, когато сжществува единство между формата и съдържанието.

Нашитъ Сини камъни сж твърде богати сѣ прекрасни въ този смисълъ на думата обекти. Това сж любимитъ пейзажи за всички наши художници, сливенци, а особено за влюбения въ Синитъ камъни И. Инковъ. Ето малка пжтечка, която се губи нѣкжде, край нея малка локвичка, кждето се отразяватъ синкавото небе, белитъ облачета клонитъ на близко дърво, или: пѣнливо поточе се провира край образли сѣ пѣстъръ мжхъ скали и приведени сребърни върби — Унковъ; и ли: на слънчевъ склонъ сж цъвнали бадеми и зарзалии, далече виолетови скалии пролѣтно небе (Петровъ); или пухкавъ снѣгъ покрива заспалата гора, на западъ кървавъ залъзъ, надъ всичко тежи мълчание (или—синкава мжгла броди изъ пожелтелия лесъ,

нежна меланхолия — (Дограматджиевъ) и пр. Вие харесвате тѣзи кжтове отъ природата, защото въ тѣхъ е ясно изразенъ разноликия, специфиченъ животъ на планината, подчертано е характерното чрезъ което този могъщъ животъ се разкрива предъ насъ и засягайки нашата естетическа възприемчивостъ — поражда цѣлата гама на преживявания по посока на известни душевни потребности, като красотата, силата, величието и пр. Възвишеното и прекрасното съставятъ дветъ форми на естетично действителното, което сръщаме въ природата. Обаче не всѣки, който скита изъ дебритъ на планината е способенъ да се самозабравя въ естетичния възторгъ при съзерцание на красотата въ нея, тъй като за възприемането на прекрасното въ планината е нужна много по-голяма естетична култура, отколкото при възприемане на прекрасното въ изкуството. Художникътъ, който има способ-

ИНСЕРАТЪ

НѢМСКА АКАДЕМИЯ—МЮНХЕНЪ

открива на 1 октомврий, четвъртъкъ, 7^{1/2} ч. веч.

КУРСОВЕ ПО НѢМСКИ ЕЗИКЪ

сѣ лекторъ Готфридъ Гралъ

Откривагъ се различни курсове: за начинауши и за напреднали, за граждани, за гимназисти, ученици отъ прогимназията и основното училище.

Таксата за граждани е 50 лв., за гимназисти 30 лв., за останалитъ 15 лв. месечно.

Ще се преподаватъ по две лекции седмично.

Записванията въ Българска Търговска Банка и въ зданието на Полковникъ Щилияновъ, ул. „Михаилъ Колони“ № 4 — жгъла ул. „Гладстонъ“.

ЧАСОВНИЦИ

ржчни, джебни, за върху маса и стенни;

ЗЛАТНА И ДУБЛЕ БИЖУТЕРИЯ

ГОДЕЖНИ ХАЛКИ
отъ 200 до 300 лв.

Продажби и поправки
сѣ много намалени цени

На чиновници
3 месечно изплащане

ОМЕГА

при **К. САХАКЯНЪ** — Магазинъ „БИ ЖУ“.

ЦѢЛИЯТЪ СВѢТЪ Е ПОКРИТЪ СЪ

най-здравата подова мушам.

НАСТИЛКИ и ПЪТЕКИ
голѣмъ изборъ — разни десени.

Пазете се отъ имитацията.

Представ. за Сливенъ: П. КАМБУРОВЪ

„Изтокъ“ излиза редовно всѣка сжбота

Рекламата въ „Изтокъ“ постига целта си.

ността да долава характерността въ нѣщата, изобразяването което е задача на всѣко изкуство, споредъ Иполитъ Тень — ни подпомага да видимъ прекрасното въ природата, чрезъ неговитъ картини, кждето това прекрасно е дадено въ неговата ясна и пълна форма. Но както всички чувства и естетичнитъ чувства подлежатъ на възпитание—а за него най-добрия учителъ е пакъ самата природа, защото, нека завърша сѣ думитъ на Алеко Константиновъ, чието име стана знаме на Бъл. туризъмъ — „Хубостта на България не се изучава по географическитъ карти, нито сѣ разходки на фаетонъ по гладкитъ шосета, нито отъ прозорцитъ на желѣзопжтнитъ вагони, нито въ кафанетата, нито въ кръчмитъ. Не! Не, не тукъ, а въ девственитъ лесове, въ едва пристѣпнитъ скали въ дооблачнитъ върхове, около вѣчнитъ снѣгове при горнитъ езера, до остървърхнитъ тронове на дивитъ

кози, при жилищата на сърнитъ и еленитъ, около кристалнитъ потоци сѣ сребриста пастърва, въ царството на орлитъ и многократнитъ екове!— тамъ е хубавата, дивната, омайната майка България. Тамъ запиратъ страститъ и тревожитъ, тамъ се успокоява душата и нѣмо съзерцание сѣ блаженство пълни сърдцето“. Затова чуйте и изпълнете неговия зовъ...

„Братя, напуснете вашата прашна столица, вашите задимени кафенета, замърсени кръчми, кабарета, вашитъ нехигиенни жилища, фабрики и работилници и дойдете тукъ горе близо до Бога, въ лоното на майката природа, за да се преобразите и сѣ добротата, сѣ здраве, сѣ трезвост и увѣреност въ идеалитъ си, да градите тамъ долу въ градовите села новиятъ животъ, живота на вѣчната радост, на обилното слънце на безграничната любовъ къмъ брата, къмъ човѣка въобще!“

ИЗТОКЪ

ХРОНИКА

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5963

Редакцията честити Новата година — Рошъ Ашана — на читателитѣ си израилтяни.

Назначенъ е инкасаторъ на вестника, за града, г. Никола Кондевъ.

Редовнитѣ занятия въ училищата започнаха на 15 т. м. следъ обичайнитѣ водосвети.

Народниятѣ хоръ откри сезона си. Спѣвкитѣ ще ставатъ всѣки вторникъ и четвъртъкъ—следъ 7 часа вечеръ въ Читалището. Записване на нови хористи—до края на тоя месецъ.

По случай всебългарскитѣ културни тържества отъ 19 т. м. до 6 октомври Б. Д. Ж. издаватъ билети съ 70% намаление за София.

Назначенъ е за II пом. кметъ на града ни—г. арх. Ст. Папанчевъ.

За директоръ на Сливенската девическа гимназия е назначенъ учителя при сжщата гимназия—г. Г. Георгиевъ.

На 5 октомври т. г. ще се произведе търгъ за настилане шосето Сливенъ—с. Стара рѣка—Елена.

Търгътъ за павиране на Главната улица се произведе на 7 т. м. Отъ всички участвували въ сжщия, най-изгодна оферта е предложилъ предприемача г. Гюро Лазаровъ.

Редакцията изпраща г. Василь Димитровъ — за свой специаленъ пратеникъ на Всебългарскитѣ културни тържества въ София.

Черковниятѣ хоръ, при катедралния храмъ „Св. Димитъръ“ е започналъ редовнитѣ си спѣвки.

Заловенъ е отъ органитъ на полицията убиеца на пом. директора на Сливенския Областенъ затворъ.

Нѣмската Академия — Мюнхенъ известява, че на 1 октомври въ града ни ще бждатъ открити курсове по нѣмски езикъ: за граждани, за гимназисти, за ученици отъ прогимназията и основнитѣ училища, за начинаещи и за напреднали.

Курсоветѣ ще се ръководятъ отъ г. Готфридъ Гралъ, лекторъ отъ нѣм. академия.

Промѣни на селски кметове. Кметътъ на с. Бѣла — г. Ст. Генчевъ — е назначенъ за кметъ на вакантното мѣсто въ с. Михайлово. На негово мѣсто идва г. Василь Коларовъ — юристъ—отъ гр. Сливенъ. Промѣната е станала по желанието на назначенитѣ.

Поправка. Въ миналия брой е допусната грѣшка въ заглавието на книгата на Змей Горянинъ. Да се чете „Последниятъ день“ вмѣсто „День последенъ“.

Въ землището на с. Голѣмо Шивачево—Сливенско сж открити кариери за гранитни павета.

Спортни. Уреденитѣ миналата седмица борби отъ спортния клубъ „Асеновецъ“ сж дали следнитѣ резултати: Хари Стоевъ е победилъ Тодоръ Банковъ; Георги Бѣленчето и Дим. Стойчевъ сж дали равна борба и Д. Караяневъ е победилъ К. Андреевъ.

Сливенската публика не е проявила особено голѣмъ интересъ къмъ борбитѣ.

Самуиловското селско общинско управление, Сливенска околия, известява, че на 31-я день, следъ публикуване настоящето въ мѣстния вестникъ „Изтокъ“ въ канцеларията на Глуфишевското кметско намѣстничество отъ 14 до 16 часа ще произведе следнитѣ публични търгове, съ явно наддаване:

1. За даване подъ наемъ училищнитѣ ниви нахождящи се въ землището на с. Глуфишево 30 декара въ мѣстността „Кара-орманъ“, 19 дек. въ мѣстността „Остъръ камъкъ“, 35 дек. въ мѣстността „Бозаджийския пътъ“ и 101 дек. въ мѣстността „Марашитѣ“ по за три години.

2. За даване подъ наемъ скотовѣднитѣ фондови земи, нахождящи се въ землището на с. Глуфишево, 17 дек. въ мѣстността „Гереня“, 2 дек. въ мѣстността „Кабата“, която да се ограда и преобърне въ зеленчукова градина.

Първоначалнитѣ оценки ще се опредѣлятъ отъ тържната комисия въ деня преди започването на търговетѣ, залога е 10%.

Постановленията на закона за бюджета, отчетността и предприятията сж задължителни за конкурентитѣ.

Търговетѣ ще се произведатъ съгласно поемнитѣ имъ условия, които могатъ да се видятъ всѣки при сжтственъ часъ въ Глуфишевското кметско намѣстничество.

с. Самуилово, 15 септември 1936 год.

Кметъ: Н. Дачевъ

Секр.-Бирникъ: П. Николовъ

ОБЯВИ: официални по 2 лв. кв. см. сждебни—по 1 лв. на дума търговски и др.—по спораз.

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 60 ЛВ.
АДРЕСЪ: в. „Изтокъ“ — Сливенъ

ТЪРЖЕСТВО НА РОДНОТО ИЗКУСТВО

Както се вече оповести въ ежедневната преса, Културното дружество „Бълг. Родно Изкуство“, урежда отъ 19 септември до 6 октомври т. г. въ София всенародни културни тържества. По този случай и редакцията на в. „Изтокъ“ даде въ бр. 92 голѣмата програма на тия тържества, изпратена ѝ съ съответно за случая писмо отъ комитета въ София, съ което я кани да укаже своето съдействие на комитета, като даде гласност на инициативата му. Това е една хубава и голѣма чест на вестника, културната роль на който е правилно оценена отъ високитѣ мѣста на нашата общественост.

Следъ голѣмитѣ демонстрации въ Пловдивъ—презъ пролѣтътъ и въ Варна—презъ лѣтото на българската материална култура въ прекарно уреденитѣ промишлени изложби, следъ импозантната манифестация на трудящитѣ селски организирани маси отъ Шуменската областъ въ Варна презъ последнитѣ дни на августъ т. г., кждето се изнесе всичката оригиналност на нашия материаленъ народенъ битъ, дойде редътъ на най-знаменателнитѣ, най-сжществени и най-възвишенитѣ прояви на нашия духъ, сърдце и воля. Това сж проявитѣ, които отбелязватъ високото мѣсто на човѣка въ стълбата на природната еволюция и неговото качество на висше сжщество.

Специално за насъ—българитѣ—инициативата за културнитѣ тържества е вече едно логическо следствие отъ раз-

движването на нашия битовъ промишленъ животъ и националенъ духъ. Културнитѣ състезания, такива каквито сж оповестени, ще бждатъ единъ вѣнецъ върху продуктитѣ на бълг. творчески гений итѣ ще бждатъ истинското свидетелство за размѣритѣ на нашитѣ способности и за последнитѣ резултати отъ синтеза на западнитѣ културни постижения съ нашия примитивъ и оригиналност.

По този начинъ нашитѣ „Всебългарски културни тържества“ въ София ставатъ една символична и знаменателна инициатива. Ако се превърнатъ на традиция тѣ ще ни откриятъ нова епоха: къмъ тази на физическия култъ и една такава на духовния. Въ последната, безъ друго, ще се възпламени много то загаснали огнища на народния гений. И тогава, безъ всѣкакво съмнение, нашиятъ народностенъ образъ ще добие по-завършенъ, по-свършенъ и по-издържанъ вътрешенъ и външенъ видъ, защото ще настѣпи истинското Възраждане, въ епохата на което ще бждатъ призовани да се състезаватъ всичкитѣ олимпийски прелести на душата и сърдцето подъ напора на най-могщото чувство—вдъхновението и опиянението отъ змея, родъ и племе.

Прочее, да поздравимъ инициаторитѣ за голѣмиятъ имъ културенъ подвигъ и да се възползуваме отъ хубавиятъ случай за да се приобщимъ съ тайнитѣ и красотата на българското духовно творчество.

Василь Димитровъ

Щ. Вирановъ—бившъ гимн. учителъ

ЕДНА ПРИБЪРЗАНА МЪРКА

Вследствие решението на Министерството за раздѣлата на слѣтитѣ гимназии, и нашитѣ две гимназии — мъжка и девическа — добиватъ отново своята автономност. Назначенъ е пакъ стария и опитенъ директоръ г-нъ Г. Георгиевъ, който и до сега управляваше девическата гимназия като помощникъ директоръ. Съ това се премахва и последната реформа на правителството отъ 19 май въ областта на просвѣтното дѣло. Наистина, главната реформа на това правителство въ просвѣтата—отдѣлянето на реалката отъ гимназията, бѣ несъстоятелна и тя се съ право осжди и отмѣни, обаче смѣсването или по-добре поставянето на мъжкитѣ и девически гимназии въ единъ градъ подъ ръководството на едно лице не бѣ лоша мѣрка. Не говоря за малката икономия въ заплатата при единъ директоръ. Съ тази реформа се внасяше по-

голѣмо единство въ срднното образование. При ръководство на дветѣ гимназии, въ единъ градъ, отъ едно лице, се забелязватъ по-добре нѣкои недостатъци отъ управата въ едната или другата и по-лесно се взематъ мѣрки за тѣхното отстранение. Родителскитѣ комитети на дветѣ гимназии по-често общуватъ по между си въ общи заседания, нѣщо рѣдко въ миналото, па и между самия учителски персоналъ се внасяше, при единъ директоръ, по-голѣмо единство и общителност. Най после съ тази реформа се премахваха или поне ограничаваха апетититѣ у мнозина за директорски мѣста, които на последъкъ бѣха станали партизански служби и бѣха значително уронили учителския престижъ. Добре би било за всѣка реформа въ просвѣтата да се иска мнението на просвѣт. сѣюзъ, а веднажъ въведена, да се чака и види резултата отъ нея

Нишо въ тоя свѣтъ не може да помрачи блѣсъка на доброто дѣло и само чрезъ добри дѣла свѣтътъ ще бжде изкупенъ.

Невежеството е, което причинява рушението на свѣта.

Буда.

Отъ 180 на 140 лева намали тази година абонамента си „Вестникъ на жената“ безъ да намалява нито качествено, нито количествено онова, което даваше досега и съ това стана пакъ най-евтиното домакинско списание, защото дава не 10 книжки съ 340 страници, както другитѣ месечни домакински списания, а 40 броя съ 640 подобни страници, изпѣстрени съ най-грижливо подбранъ литаратуренъ, възпитателенъ, здравенъ и домакински материалъ, отдѣлни приложения съ кройки въ естествена величина, увеличени модели за бродирание и плетене, цвѣтни килимчета, безплатно ценни домакински и прочитни книги за 150 лева, които новитѣ абонатки получаватъ веднага — всичко това за 140 лева, изпратени направо на „вестникъ на жената“ — София, улица Лега, 33.

ПРОДАВА СЕ КЪЩАТА

на наследницитѣ на Андрея Топракчиевъ въ Сливенъ ул. Екзархъ Иосифъ срещу църквата „Св. Богородица“

Сжщо се продава

Два декара лозе

въ началото на мѣстността „Орѣшака“.

Справка домъ ХР. ПЕТРОВЪ Сливенъ

Печ. „Трудъ“ — Ю. Къневъ — Сливенъ

Препись—извлечение

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 945

Сливенския Областенъ (ждъ Гражданско отдѣление въ разпоредително заседание на 2 септември, хилядо деветстотинъ тридесетъ и шеста година, въ съставъ: Председ.: Д. Николовъ; Членове: Г. П. Койчевъ, Л. А. Папукчиевъ д. чл. при Секретаря и д. Ст. В. Стефановъ с. к. и съ участието на Прокурора Спасъ Жировъ слуша доложението отъ чл. сждия Г. П. Койчевъ ч. гр. дѣло № 181 по описа за 1936 година

Опредѣли:

Допуска усиновяването на малолѣтната Димитринка Атанова Савова, отъ гр. Сливенъ, отъ съпрузитѣ Никола Ивановъ Пондаловъ и Стефанка Русева Господинова по мжжъ Николова. Пондалова и двамата отъ гр. Сливенъ.

Председ.: п. Д. Николовъ; Членове: п. Г. Койчевъ, п. Л. Папукчиевъ, и д. п. Секретаръ: Ст. В. Стефановъ. Вѣрно съ оригинала, който не е и не подлежи на обгербване.

Секретаръ: Б. Бъчваровъ.

ПРОДАВАМЪ НИВА

150 декари I качество

въ землището на с. Драгоданово — Сливенско — до ж. п. линия.

Нивата е собствено на д-ръ Ан. Басановъ.

Споразумение при Петъръ Димитровъ, адвокатъ—гр. Сливенъ

По въпроса за електрическата енергия ние твърдимъ:

1. Че до днесъ не е свикана опредѣлената отъ общото събрание на кооперацията комисия, на която се възложи да проучи и даде мнение по въпроса за задължението на общината

2. Че г. Кмета е сложилъ резолюция върху писмото на кооперацията, съ което начитатъ общината съ лихви върху дължимата сума 700,000 лв., да се има предъ видъ при съставяне на новия бюджетъ—а това значи: задължението си остава сжщото, като ще се плащатъ и лихви.